

Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech VIII

The finds of interesting and new plants in the South Bohemian flora VIII

Jihočeská pobočka České botanické společnosti při AV ČR

Coleanthus subtilis (Tratt.) Seidl – puchýřka útlá

Typický druh s disperzním areálem v celém mírném pásmu severní polokoule; včetně pacifické části Severní Ameriky; nápadné nahloučení lokalit se nachází ve Francii, v České republice a na Dálném východě. Na území České republiky bylo historicky zjištěno asi 150 lokalit, zejména v jižních Čechách a na Českomoravské vrchovině, mnohem řídkěji v západních a středních Čechách a na Moravě mimo Vysočinu. Roste na obnažených dnech rybníků, velmi vzácně i na periodicky obnažovaných písčitých nebo jílovitých lavicích v korytech řek (HOLUB in ČEŘOVSKÝ et al. 1999). Podle přílohy II. směrnice č. 92/43/EEC o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin je chráněn v zemích Evropské unie.

V jižní části Čech je nejhojnější v Třeboňské (24) a Budějovické pánvi (v závorce je za každým fytochorionem uveden počet lokalit ověřených po roce 1995, údaje pocházejí z databáze AOPK Praha), ale byl nalezen i jinde: na Blatensku, Českomoravské vrchovině, ve Středním Povltaví, Sedlčansko-milevské pahorkatině (1) a Březnickém Podbrdsku (cf. CHÁN 1999). Dále byl ještě zaznamenán na Tábořsko-vlašimské pahorkatině (1) a Čertově břemenu (1). Vzhledem k specifickým ekologickým nárokům nelze druh stabilně nalézat na určitých lokalitách; jestliže dojde k navození vhodných podmínek (vypuštění rybníka), může se v oblastech hojnějšího výskytu objevit masově. Dle sdělení J. Hláška nedochází v Třeboňské pánvi k zřetelnému ústupu.

Popis nové lokality: Budějovická pánev, Čakovec (7051b): obnažené dno rybníka Starý u Čakova, 48°58'21" N, 14°19'37" E, 420 m n. m., velmi hojně, (leg. V. Grulich a A. Vydrová 2001).

Fytcenologický snímek: plocha 1m², datum 20. 5. 2001, sklon 0, E₁ 80%.

E₁: *Callitriche* sp. 3, *Coleanthus subtilis* 3, *Limosella aquatica* 2, *Persicaria lapathifolia* 1, *Alopecurus aequalis* +, *Gnaphalium uliginosum* +, *Ranunculus sceleratus* +.

Alena VYDROVÁ

Malaxis monophyllos (L.) Swartz – měkčilka jednolistá

Poměrně vzácný druh z čeledi vstavačovitých, který chybí v západní Evropě a má sporadické rozšíření od Skandinávie po střední Evropu, na jih zasahuje jen do Švýcarska, severní Itálie, dřívější Jugoslávie a odtud přes Rumunsko a evropskou část bývalého Sovětského svazu až na Kavkaz a přes Sibiř do Severní Ameriky (PROCHÁZKA 1980). Roste vzácně na slatinných loukách a v lesních lemech od pahorkatiny do hor. Mapu rozšíření měkčilky jednolisté na území České republiky sestavil V. Jaroš (JAROŠ 1972).

V jižní části Čech byl tento druh dosud zaznamenán v Šumavsko-novohradském podhůří, na Českomoravské vrchovině, Šumavě a v Novohradských horách (CHÁN 1999). V r. 1986 našli V. Chán a V. Jeřábek na společné exkurzi do okolí Soběšic novou lokalitu měkčilky jednolisté pro fytogeografický podokres Nezdické vápence.

Popis nové lokality: Nezdické vápence, Soběšice (6748c): travnatá mez na s. svahu lesnatého

návřší ca 1 km z. obce, 49°12'25" N, 13°40'21" E, ca 650 m n. m. Měkčilka se zde vyskytovala pouze v jediném kvetoucím exempláři. Společně zde rostly druhy obvyklé na předšumavských vápencích: *Carex flacca*, *Coeloglossum viride*, *Gymnadenia conopsea*, *Listera ovata*, *Polygonatum odoratum*, *Primula veris* aj. Při návštěvě této lokality v červenci 1990 (společně s M. Štechem) byl opět nalezen jeden kvetoucí exemplář měkčilky a to zhruba na stejném místě, kde byl původně zjištěn. Později došlo na lokalitě k povrchovým úpravám terénu a měkčilka ani doprovodné druhy již nebyly nalezeny.

Nález tohoto taxonu na Nezdických vápencích u Soběšic zapadá přibližně do stejného časového údobí, kdy bylo na území Šumavsko-novohradského podhůří a na Šumavě nalezeno několik nových a bohatších lokalit tohoto druhu (cf. KOVÁŘIKOVÁ 1998). Měkčilka je konkurenčně velmi slabá a je v Komentovaném červeném seznamu květeny jižní části Čech (CHÁN 1999) i v celostátním seznamu ohrožených cévnatých rostlin České republiky (HOLUB & PROCHÁZKA 2000) zařazena mezi kriticky ohrožené taxony.

Václav CHÁN

Melampyrum cristatum L. - černýš hřebenitý

Černýš hřebenitý je evropsko-západoasijský druh, který se vyskytuje v temperátní zóně od Španělska a Skandinávie až po Altaj. V České republice roste roztroušeně v oblasti termofytika (hojněji v Českém středohoří, Českém krasu, Polabí a na jižní Moravě) a velmi vzácně v mezofytiku, osidluje nejčastěji křovinaté teplomilné stráně, lesní lemy, šipákové a subxerofilní doubravy (ŠTECH in SLAVÍK 2000).

V minulosti byl černýš hřebenitý nalezen v Budějovické pánvi v Radanské bažantnici u Protivína a v okolí Hluboké nad Vltavou, na Sušicko-horažďovických vápencích v prostoru vrchu Moučanka, na Horažďovicku u dvora Sedlečko a u obce Žďár, v Českokrumlovském Předšumaví u obce Svíba blíže Hořic na Šumavě (CHÁN 1999). Dva z jihočeských údajů, které uvádí Javorská (1993), jsou, jak upozorňuje ŠTECH (l. c.) mylné. Donedávna byly známé lokality v Třeboňské pánvi - na hrázi rybníka Velký Tisý, Velký Dubovec a Velký Panenský.

Popis nových lokalit: Budějovická pánev, Čakovec (7051b): na severní a jižní hrázi rybníka Bojiště, 48°57'58" N, 14°19'41" E, přes 1000 exemplářů, 430 m n. m. (leg. A. Vydrová 2001).

Fytocenologický snímek: severní hráz rybníka Bojiště, plocha 24 m², datum 22. 6. 2001, sklon 0, E_{celk.} 95%, E₃ 40%, E₂ 5%, E₁ 40%.

E₃: *Quercus robur* 3, E₂: *Picea abies* 1, E₁: *Avenella flexuosa* 2, *Trifolium medium* 2, *Vaccinium myrtillus* 2, *Melampyrum cristatum* 1, *Poa pratensis* 1, *Trifolium montanum* 1, *Achillea millefolium* +, *Betonica officinalis* +, *Betula pendula* juv. +, *Festuca ovina* +, *Galium pumilum* +, *Galium verum* +, *Hieracium umbellatum* +, *Koeleria pyramidata* +, *Lotus corniculatus* +, *Plantago major* +, *Plantago media* +, *Rosa* sp. juv. +, *Scorzonera humilis* +, *Sieglingia decumbens* +, *Sorbus aucuparia* juv. +, *Taraxacum* sect. *Ruderalia* +, *Galium boreale* r.

Třeboňská pánev, Přeseka (6954a): doubrava na poloostrově rybníka Velký Panenský v NPR Velký a Malý Tisý, 49°03'12" N, 14°43'19" E, 30-40 jedinců, 420 m n. m. (leg. J. Rybenský a J. Hlášek 2000).

Alena VYDROVÁ

Potentilla alba L. - mochna bílá

Významný druh teplomilných doubrav rozšířený ve střední a východní Evropě. V České republice se vyskytuje dosti často v termofytiku a jen roztroušeně v sousedících fytochorionech mezofytika. Často roste pospolitě.

Z jižní části Čech je výskyt mochny bílé doložen od Zlaté Koruny v Českokrumlovském Předšumaví a z Budějovické pánve (CHÁN 1999). Další jihočeská lokalita u obce Pšenice blíže Bujanova v Kaplickém meziohří vznikla zavlečením (SOJÁK in SLAVÍK 1995). V roce 1942 byla nalezena V. Vokounem lokalita v Březnickém Podbrdsku na výslunné stránce u silnice nedaleko jv. okraje obce Přešovice. Později zanikla (V. Vokoun, ústní sdělení). V r. 1997 při kontrole nalezišť tohoto druhu v Budějovické pánvi u Protivína se podařilo V. Chánovi a V. Žilovi znovu potvrdit původní lokalitu, kterou zde v r. 1966 našel R. Slaba (CB).

Popis ověřené lokality: Budějovická pánev, Protivín (6851a): výslunný sz. okraj lesa Hájek (kóta 436,8) jiv. města, asi 10 kvetoucích rostlin, 49°11'31" N, 14°13'21" E (leg. V. Chán a V. Žíla 1997). Protože uvedená lokalita je v současné době jediným známým nalezištěm druhu v jižní části Čech, patří mochna bílá v jihočeské květeně mezi silně ohrožené taxony (CHÁN 1999). Potenciální ohrožení spočívá v nevhodné změně lesního porostu.

Václav CHÁN

Saxifraga tridactylites L. – lomikámen trojprstý

Centrum rozšíření lomikámenu trojprstého se nalézá v západní, střední a jižní Evropě, na sever proniká až do jižní Skandinávie a na jih zasahuje do severní Afriky. Ostrůvkovitě se vyskytuje ve východní Evropě a západní Asii, kde je rozšířen až do pohoří Kavkaz (MEUSEL 1965). V České republice se vyskytuje roztroušeně až dosti hojně v nejteplejších oblastech. V mírně teplých oblastech se s ním setkáváme již vzácněji a je striktněji než v termofytiku vázán na území s výskytem vápenců nebo bazických vyvřelin (HROUDA & ŠOURKOVÁ in HEJNÝ & SLAVÍK 1992). Roste především na výslunných stráních a skalních stepích, méně často na cestách, hrázích rybníků a zdech, vesměs v nezapojené vegetaci na volných plochách. Vzhledem k tomu, že v současnosti dochází k ubývání těchto biotopů především v důsledku zarůstání vytrvalými druhy, kterým není schopen konkurovat, je v jižních Čechách považován za silně ohrožený druh (CHÁN 1999) a celostátně za ohrožený druh (PROCHÁZKA 2001).

V jižních Čechách byl dosud zaznamenán pouze na Sušicko-horažďovických a Nezdických vápencích a ve Středním Povltaví na vápencové vložce v údolí Vltavy u obce Orlík nad Vltavou (CHÁN 1999).

Popis nových lokalit: Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): kolejiště v z. části seřadovacího nádraží, 48°58'07" N, 14°29'34" E (až 100 m dlouhé souvislé pásy, ale i menší izolované výskyty), kolejiště poblíž depa Českých drah, 48°57'51" N, 14°29'33" E (ca 25 m dlouhý pás), kolejiště na západní a východní straně železničního přejezdu silnice do Trhových Svinů přes trať do Českého Krumlova, 48°57'42" N, 14°29'23" E (ca 8 a 50 m dlouhé pásy), 390 m n. m. (leg. M. Lepší 2001 CB). Lomikámen vytvářel na lokalitách místy i velmi husté porosty, celkový počet jedinců lze odhadnout na několik tisíc, snad i desítek tisíc. Druh se rozšířil do takové míry zřejmě proto, že zde našel podobné ekologické podmínky jako na svých přirozených stanovištích. Klíčovým faktorem, který mu umožnil uchycení a následnou expanzi, je velmi jemný substrát, ze kterého je tvořen povrch trati na všech nalezených lokalitách (oproti běžně používanému hrubozrnnému šterku) a pravidelná chemická údržba trati, díky které nedochází k zarůstání a zapojení vegetace konkurenčně silnějšími druhy. Sám chemickým ošetřením trati netrpí, protože se jako jarní efemér v době postřiku nalézá již v podobě diaspor a tedy mimo účinnost herbicidních prostředků. Podobné druhotné lokality existují i v Českém krasu, např. u železniční stanice Beroun a Karlštejn (M. Lepší nepubl.).

Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): Husova ulice, ve spáře chodníku před garážemi v areálu závodu společnosti ZEPTER-INTERNACIONAL, 48°58'42" N, 14°28'08" E, 380 m n. m. (leg. J. Jedlička 2001).

Českokrumlovské Předšumaví, Kájov (7151d): v kolejišti ca 100 m z. budovy železniční stanice, 48°48'50" N, 14°15'52" E (ca 40 jedinců na ploše 0,5 × 0,5 m), 530 m n. m. (leg. P. Lepší 2002). Výskyt lomikámenu zřejmě souvisí s bohatým nalezištěm v železničních prostorech v Českých Budějovicích.

Martin LEPŠÍ

Senecio vernalis L. – starček jarní

Domovem starčku jarního jsou stepi východní Evropy a západní Asie. V 19. století začal pronikat v souvislosti s lidskou činností (železniční a lodní doprava, nedokonale čištěné osivo), ale také vlastní expanzí ze svého přirozeného areálu do střední a severozápadní Evropy, kde se značně rozšířil a stal se obtížným plevelem. Na západ pronikl až do východní a jižní Francie a na sever až do Skandinávie. V první polovině 20. století však prudce ustoupil, takže na místech svého někdejšího bohatého výskytu se udržel jen v málo početných populacích nebo zcela vymizel. Západní hranice jeho přirozeného rozšíření není vzhledem k výše uvedeným skutečnostem přesně známa, nicméně v Chorvatsku, Maďarsku a v České republice je již považován za nepůvodní druh. Nejvíce mu vyhovují otevřená a narušená stanoviště s lehkou půdou. Nejčastějšími biotopy v jeho druhotném areálu jsou pole (především jetelová a vojtěšková), železniční násypy, překladiště, okraje cest apod. (WAGENITZ 1987). V České republice byl poprvé zaznamenán v r. 1842 u cesty z Teplic do Karlových Varů. Po první světové válce dosáhl největšího rozšíření (DOSTÁL 1989, ZÁVESKÝ 2001), kdy „v době květu mnoho polí se barvilo žlutě od tohoto plevelu“ (DEYL 1956). V současnosti se vyskytuje vzácně v nejteplejších krajích, častěji pouze ve středních a severních Čechách.

První údaje o výskytu starčku *Senecio vernalis* z jižní části Čech pocházejí z Třeboňské pánve, kde jej v r. 1919 našel G. Bernau v okolí obce Dírná – hojně na poli mezi Záříčím a Meznou a na poli u silnice do Lžina (HOUFEK 1952). V Třeboňské pánvi byl ještě zaznamenán tímž autorem v r. 1938 v jetelíšti u Nové Vsi severně obce Dírná (HOUFEK l. c.) a u Soběslavi J. Rohlenou a E. Baudyšem (ROHLENA 1924). Přechodně se vyskytl v r. 1922 na Blatensku na polích s jetelem v blízkosti obcí Bělčice a Dobšice, kde jej zapsal J. Kučera (SKALICKÝ & VANĚČEK 1980). V Táborsko-vlašimské pahorkatině při silnici u Rybovy Lhoty našel jeden velký trs v r. 1935 V. Veselý (HOUFEK 1937) a M. Holubičková jej objevila v r. 1963 na Šumavě (Boubínsko-stožecká hornatina) v obci Lipka poblíž nádraží (HOUFEK 1970). Všechny výše zmíněné lokality již v současnosti pravděpodobně neexistují.

Popis nové lokality: Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): kolejiště 50 m západně železničního přejezdu silnice do Trhových Svinů přes trať do Českého Krumlova, 48°57'42" N, 14°29'21" E, ca 15 m dlouhý pás, ca 100 jedinců, 390 m n. m. (leg. M. Lepší 2001 CB).

Martin LEPŠÍ & Václav CHÁN

Viola mirabilis L. – violka divotvárná

Violka divotvárná se vyskytuje téměř v celé Evropě. Na jih zasahuje až po jižní Francii, Jugoslávii, Bulharsko a Černé moře. Ojedinelé lokality byly zaznamenány i na Kavkaze. Na sever zasahuje až po střední Skandinávii a jižní Finsko, na východ přes střední část evropského Ruska až po západní Sibiř. V České republice byla zaznamenána především v termofytiku a v mezofytiku v území se suťovými lesy či bazickými substráty (KIRSCHNER & SKALICKÝ in HEJNÝ & SLAVÍK 1990).

V jižní části Čech se violka divotvárná vyskytuje jen vzácně. Dosud byla zaznamenána v Českokrumlovském Předšumaví, Třeboňské pánvi, Písecko-hlubockém hřebenu, Středním Povltaví, Táborsko-vlašimské pahorkatině a na Českomoravské vrchovině (cf. CHÁN 1999). Tentýž autor se zmiňuje, že o současném stavu výskytu v jižních Čechách chybějí aktuální informace. Z Českokrumlovského Předšumaví existuje několik starších údajů. Na Ptačím hrádku [Vogeltenne] u Českého Krumlova zaznamenává výskyt druhu *Viola mirabilis* ALLRAM (1883), z luk [Wasserkunsthiese] na úpatí Ptačího hrádku později SÝKORA (1930). Bez bližší lokalizace uvádí z údolí Vltavy severně od Českého Krumlova violku divotvárnou také KUČERA (1981).

Popis ověřených lokalit: Českokrumlovské Předšumaví, Kamenný Újezd, Rančice (7152a): Rančická strouha, 1,0 km sz. obce, 48°53'46" N, 14°24'42" E, úpatí j. exp. suťového svahu nad potokem, vápenec, 420 m n. m., v porostu *Aceri-Carpinetum*, hojně, (leg. V. Grulich 2001).

Fytcenologický snímek: plocha 900 m², datum 26. 5. 2001, j. orient., sklon 25°, E_{celk.} 95%, E₃ 90%, E₂ 7%, E₁ 75%, E₀ 40%. E₃: *Ulmus glabra* 3, *Acer pseudoplatanus* 2, *Quercus robur* 1, *Picea abies* +. E₂: *Corylus avellana* 1, *Lonicera xylosteum* +, *Sambucus racemosa* +, *Tilia cordata* +, *Ulmus glabra* +. E₁: *Mercurialis perennis* 4, *Aegopodium podagraria* 2, *Galeobdolon montanum* 2, *Impatiens noli-tangere* 2, *Symphytum tuberosum* 2, *Aconitum vulparia* 1, *Actaea spicata* 1, *Anemone nemorosa* 1, *Asarum europaeum* 1, *Hepatica nobilis* 1, *Aruncus vulgaris* +, *Athyrium filix-femina* +, *Carex digitata* +, *Dryopteris filix-mas* +, *Euphorbia dulcis* +, *Melica nutans* +, *Oxalis acetosella* +, *Paris quadrifolia* +, *Primula elatior* +, *Salvia glutinosa* +, *Senecio ovatus* +, *Stachys sylvatica* +, *Stellaria holostea* +, *Stellaria nemorum* +, *Viola mirabilis* +, *Chelidonium majus* r, *Geranium robertianum* r, *Urtica dioica* r, *Viola collina* r.

Českokrumlovské Předšumaví, Český Krumlov (7151d): suťový les na pravém břehu Polečnice 0,5 km zsz. vrchu Ptačí hrádek, vápenec, 48°48'53" N, 14°17'48" E, 540 m n. m., v porostu *Aceri-Carpinetum*, velmi roztroušeně (not. M. Lepší 2001).

Fytcenologický snímek: plocha 600 m², datum 17. 6. 2001, sv. orient., sklon 30°, E₃ 80%, E₂ 30%, E₁ 70%. E₃: *Tilia cordata* 4, *Acer pseudoplatanus* 1. E₂: *Corylus avellana* 3, *Fraxinus excelsior* 1, *Lonicera xylosteum* 1. E₁: *Aconitum vulparia* 2-3, *Mercurialis perennis* 2, *Actaea spicata* 1, *Aegopodium podagraria* 1, *Asarum europaeum* 1, *Euphorbia dulcis* 1, *Fraxinus excelsior* 1, *Galeobdolon montanum* 1, *Hepatica nobilis* 1, *Convallaria majalis* +, *Daphne mezereum* +, *Epipactis helleborine* +, *Oxalis acetosella* +, *Polygonatum multiflorum* +, *Ranunculus lanuginosus* +, *Senecio ovatus* +, *Tilia cordata* juv. +, *Viola mirabilis* +, *Acer platanoides* juv. r, *Berberis vulgaris* juv. r, *Bromus benekenii* r, *Campanula trachelium* r, *Dentaria enneaphyllos* r, *Dryopteris filix-mas* r, *Galium aparine* r, *Geranium robertianum* r, *Impatiens noli-tangere* r, *Impatiens parviflora* r, *Lathyrus vernus* r, *Lilium martagon* r, *Lonicera xylosteum* juv. +, *Melica nutans* r, *Neotia nidus-avis* r, *Paris quadrifolia* r, *Pulmonaria obscura* r, *Ulmus* sp. juv., *Viburnum opulus* juv. r, *Vicia sylvatica* r.

Druhy v okolí snímku: *Astrantia major*, *Carex digitata*, *Cyclamen purpurascens*, *Festuca heterophylla*, *Primula elatior*.

Vít GRULICH & Martin LEPŠÍ

Summary

New localities of rare species of the South Bohemian flora (*Melampyrum cristatum*, *Saxifraga tridactylites*, *Coleanthus subtilis*, *Senecio vernalis*, *Malaxis monophyllos*) are reported. Two localities of *Viola mirabilis* and one locality of *Potentilla alba* were confirmed after long period.

The world distribution and the distribution in the Czech Republic are explained for each species. The detailed distribution in the South Bohemia and ecology remarks are presented too.

Literatura

- ALLRAM R., 1883: Die Phanerogamen-Flora um Krummau. – *Jahresber. Staatsobergymn. Krummau*, Český Krumlov, 10(1882-1883): 62-96.
- ČEŘOVSKÝ J., FERÁKOVÁ V., HOLUB J., MAGLOCKÝ Š., PROCHÁZKA F., 1999: Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů ČR a SR. 5. Vyšší rostliny. – *Příroda*, Bratislava, 453 pp.
- DEYL M., 1956: Plevele polí a zahrad. – ČSAV, Praha, 384 pp.
- DOSTÁL J., 1989: Nová květena ČSSR. 1, 2. – Academia, Praha 1548 pp.
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds.), 1988: Květena České socialistické republiky. 1. – Academia, Praha, 557 pp.
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds.), 1990: Květena České republiky. 2. – Academia, Praha, 540 pp.
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds.), 1992: Květena České republiky. 3. – Academia, Praha, 542 pp.
- HOLUB J. & PROCHÁZKA F., 2000: Red List of vascular plants of the Czech Republic – 2000. – *Preslia*, Praha, 72: 187-230.
- HOUFEK J., 1937: Adventivní a zplanělé rostliny v okolí Soběslavě. – *Věda Přír.*, Praha, 18: 57.
- HOUFEK J., 1952: Studie o květeně Jindřichohradecka se zvláštním zřetelem k Třeboňské pánvi a přilehlým územím. – Ms. [Disert. pr., depon. in: Knih. kat. bot. PpF UK, Praha], 398 pp.
- HOUFEK J., 1970: Krátká floristická sdělení a výsledky floristické akce v Čechách. – *Zpr. Čs. Bot. Společ.*, Praha, 5: 136-144.
- CHÁN V. [ed.], 1999: Komentovaný červený seznam květeny jižní části Čech. – *Příroda*, Praha, 16: 1-284.
- JAROŠ V., 1972: Rozšíření *Malaxis monophyllos* (L.) Sw. v České socialistické republice. – *Preslia*, Praha, 44: 244-253.
- KOVÁŘÍKOVÁ J., 1998: Několik poznámek k rozšíření šumavských orchidejí. – *Zpr. Čes. Bot. Společ.*, Praha, 32(1997): 137-141.
- KUCERA S., 1981: Informační materiál pro účastníky 20. floristického kursu Čs. botanické společnosti při ČSAV v Českém Krumlově 1981. Ms [depon. in: Knih. Jihočeské pobočky CBS při AV ČR, České Budějovice] – 26 pp.
- MEUSEL H., JÄGER E. & WEINERT E., 1965: Vergleichende Chorologie der zentraleuropäischen Flora. 1. – Gustav Fischer, Jena, 258 pp.
- PROCHÁZKA F., 1980: Naše orchideje. – Pardubice, 296 pp.
- PROCHÁZKA F. [ed.], 2001: Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). – *Příroda*, Praha, 18: 1-166.
- ROHLENA J., 1924: Příspěvky k floristickému výzkumu Čech. IV. – *Čas. Nár. Mus.*, Praha, 98: 63-72 & 133-139.
- SKALICKÝ V., VANĚČEK J. et al., (1980): Příspěvek ke květeně Blatenska a přilehlých území III. – *Sborn. Západočes. Muz. – Přír.*, Plzeň, 36: 1-132.
- SLAVÍK B. [ed.], 1995: Květena České republiky. 4. – Academia, Praha, 529 pp.
- SLAVÍK B. [ed.], 2000: Květena České republiky. 6. – Academia, Praha, 770 pp.
- SÝKORA L., 1930: Floristické zápisky o jevnosubné květeně jižních Čech. – *Ročen. Vlastiv. Společ. Jihočes.*, České Budějovice, 1929: 57-78.
- WAGENITZ G. [ed.], 1987: HEGI., Illustrierte Flora von Mitteleuropa. VI/4, ed. 2. – Paul Parey, Berlin & Hamburg, 1483 pp.
- ZÁVESKÝ L., 2001: Jednoleté starčky ve flóře ČR. – *Živa*, Praha, 49: 158-160.

Došlo: 28.3.2002

Adresy autorů: Václav CHÁN
Dr. J. Fífky 867
CZ - 386 01 Strakonice

Ing. Martin LEPŠÍ
Jihočeské muzeum
Dukelská 1
CZ - 370 51 České Budějovice
e-mail: lepsi@seznam.cz

Ing. Milan ŠTECH, Ph.D.
Biologická fakulta Jihočeské univerzity
Branišovská 31
CZ - 370 05 České Budějovice
e-mail: milan.stech@tix.bf.jcu.cz

Doc. RNDr. Vít GRULICH, CSc.
Katedra botaniky Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně
Kotlářská 2
CZ - 611 37 Brno
e-mail: grulich@sci.muni.cz

RNDr. Alena VYDROVÁ
Správa CHKO Blanský les
Vyšný 59
CZ - 381 01 Český Krumlov
e-mail: vydrova@schkocr.cz